

Одним із важелів державної підтримки інноваційного розвитку стало створення Ради з розвитку інновацій, яка є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, що покликаний вивчати проблемні питання, пов'язані з реалізацією державної політики у сфері розвитку інновацій [5].

Державна політика має бути виваженою і ґрунтуватися на удосконаленні законодавчої бази у сфері інновацій, наданні адресної державної підтримки підприємствам, які здійснюють власні інноваційні розробки, розвитку інформаційного простору. До механізму державної підтримки інноваційного розвитку підприємств варто залучати відповідні адміністративні та економічні мотиваційні заходи для підвищення оптимального застосування продуктивних сил не лише на національному рівні, а й на регіональному.

Література.

1. Геєць В.М. Бар'єри на шляху розвитку промисловості на інноваційній основі та шляхи їх подолання. *Економіка України*. 2015. № 1. С. 4–25.
2. Дудник О.В. Інвестиційні стратегії підвищення ефективності використання ресурсного капіталу аграрних підприємств. *Економіка АПК*. 2016. № 5. С. 79-86.
3. Онікієнко В.В. Інноваційна парадигма соціально-економічного розвитку України. Київ: РВПС НАН України, 2006. 480 с.
4. Полінкевич О. Критерії розмежування понять «інновацій», «інноваційний процес» та «інноваційний розвиток підприємства» в новій економіці. *Економічний часопис*. 2015. №4. С. 31-36.
5. Про утворення Ради з розвитку інновацій: Постанова Кабміну України від 25 жовтня 2017 р. № 895. URL: <https://www.kmu.gov.ua/pras/250451778> (дата звернення: 28.09.2020).

ОСНОВНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ МОТИВАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***ХЛОПОНІНА-ГНАТЕНКО О.І., к.е.н., доцент
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІАВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Інноваційна діяльність передбачає отримання певного ефекту, який необхідно оцінити з точки зору його корисності суспільству і дії

на навколишнє середовище. Ефективність освоєння інновацій – це складна економічна категорія, що відображає вплив результатів науково-технічної і виробничої діяльності на процес, що забезпечує господарський і соціальний ефект, зниження екологічного навантаження.

При оцінці ефективності освоєння інновацій доцільним є використовувати систему показників у відповідності з критеріями і видами ефективності: технологічної, економічної, соціальної і екологічної.

Технологічна ефективність передбачає ступінь використання ресурсів. Під економічною ефективністю розуміється ступінь реалізації виробничих відносин. В ринкових умовах вона є головною серед інших. Виражається економічна ефективність отримання певного ефекту, перевищенням доходу від виробництва над витратами на нього. Соціальна ефективність передбачає покращення умов життя, ступінь соціального розвитку. Екологічна ефективність розглядається як збереження екологічної обстановки при підвищенні продуктивності виробництва і забезпеченні населення екологічно безпечними продуктами харчування [1, с. 12].

Розробка методики аналізу інноваційної діяльності представляє собою визначення всієї сукупності методів його проведення. Сюди входить також підготовка засобів збору інформації і її обробки. До числа таких засобів відносяться плани інтерв'ю, анкети, тести, інструкції для збору інформації тощо. В цілому метод є важливим знаряддям наукового пізнання, важливою силою науки, засобом її розвитку і збагачення новими результатами.

Для дослідження інноваційної діяльності підприємств, необхідно сукупність наступних методів [2, с. 118]:

- спостереження;
- аналіз документації підприємств та отриманої з офіційних джерел;
- опитування (анкета, інтерв'ю, бесіда).

В умовах ринкової економіки зросло значення активізації інноваційної діяльності персоналу, проблем формування інноваційного потенціалу країни, що дозволяє реорганізувати економіку, прискорено розвивати науково-технічну діяльність. Інноваційний підхід дає змогу підприємствам не тільки орієнтуватися на існуючі потреби ринку, а навіть впливати на їх формування. Проте це вимагає від них активної інноваційної діяльності, пошуку чи створення таких інноваційних продуктів, які можуть забезпечити їм

тривалі чи суттєві конкурентні переваги. Дослідження показують, що активізація механізмів мотивації інноваційної діяльності значною мірою залежить від існуючих традицій, складу соціальної структури господарських відносин, історичної пам'яті працівників тощо[3].

Розуміння внутрішніх механізмів мотивації та стимулювання до інноваційної діяльності дає змогу менеджерам виробити ефективну політику у цій сфері трудових відносин, створити «режим найкращого сприяння» для тих, хто прагне вдосконалення як своєї роботи, так і діяльності організації загалом.

Мотив є внутрішньою спонукальною причиною, що обумовлює дії і вчинки суб'єкта, тоді як стимул більше асоціюється із втручанням зовнішніх сил (чинників) у вибір суб'єктом управління певного типу поведінки. Дослідження показують, що мотиваційний механізм буде ефективним лише тоді, коли ґрунтуватиметься не на засадах адміністративного впливу, а на економічних важелях, завдяки чому керуючий вплив здійснюватиметься у режимі саморегуляції. Так формується інноваційно-активна поведінка працівників організації – поведінка, яка передбачає їх високу ініціативність щодо участі у вирішенні проблем організації, результатом чого є створення і впровадження новацій, спрямованих на реалізацію завдань інноваційного розвитку [4,5].

Рушійною силою мотиваційного механізму інноваційної діяльності є система стимулів. Умови стимулювання для вищого менеджменту визначають власники організації, які повинні у систему стимулювання закладати залежність винагороди менеджерів від результативності та ефективності їх рішень і керівних дій.

Література.

1. Крушельницька О.В., Мельничук Д.П. Управління персоналом: навчальний посібник. К., „Кондор”. 2003. 296 с.
2. 11. Волкова О. І. Економіка і організація інноваційної діяльності : навч. посіб. К. : Професіонал, 2004. 145 с.
3. Скурська В.А. Формування мотиваційного механізму активізації інноваційної діяльності персоналу: маркетинг і менеджмент інновацій, 2011, № 4, Т. С 148-153.
4. Романчук З. Сучасні податкові інструменти регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні Вісник Львівського університету. Серія економічна; вип. 49. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2013. С. 520–526.
5. Карпуть І.Н. Мотивація і стимулювання інноваційної діяльності підприємства, 2008. URL: http://vlp.com.ua/files/84_0.pdf.